

[Helge Nielsen.]

jer ville ikke have haft så let spil. Det er da heldigvis sådan, at der er flest ordentlige og redelige husværter i dette land, men det er i reglen af hensyn til de få, vi må lave lovbestemmelserne. Jeg er da overbevist om, at den overvejende del af grundejerne ser med venlige øjne på spørgsmålet om udvidet lejerindflydelse i den private boligmasse.

Selv om jeg var glad for ministerens forhandlingsvilje på dette område, var det, som om ministeren ikke rigtig havde tiltro til demokrati. Det gav problemer. Ja, det giver problemer, når man skal snakke om og løse problemerne i fællesskab, men jeg tror, man er klar til at tage disse problemer. Ministeren var også inde på, at man kunne lade lejernes og ejernes organisationer selv aftale noget. Det har jeg heller ikke noget imod, men så henstiller jeg, at ministeren ikke denne gang læser korrektur på det, man bliver enig om, ligesom han gjorde med aftalen mellem de almenyttige boligselskaber og Lejernes Landsorganisation og ændrede aftalen. Men det må vi vel vende tilbage til.

Vort forslag indeholder, som ministeren var inde på, at i udlejningsejendomme med mindst 10 lejligheder skal dets bestemmelser gælde. Her forpligtes ejeren til et årligt møde med lejerne om de problemer, der kan være, og fremlæggelse af regnskaberne. Ligeledes skal lejerne have orientering, når der skal igangsættes større vedligeholdelses- eller moderniseringsarbejder. Også retten til at indkalde til møde, når lejerne mener det påkrævet, må med i en sådan aftale. Men jeg mener også, at lejerne må have en ret til at kræve, at deres ejendom bliver forbedret, naturligvis imod at de forpligter sig til at betale det, en sådan forbedring koster.

Så kunne ministeren ikke rigtig lide, at vi skulle lade boligselskaber eller andre overtage administrationen af de ejendomme, der ikke blev vedligeholdt. Vi mener, der er god fornuft i det, og selv om ministeren mener, der ikke bliver flere penge af den grund, kunne det godt være, at pengene var der alligevel, men at de trods reglerne ikke blev anvendt, hvor de skulle. Jeg kan heller ikke rigtig se, at den leje, som lejerne indbetaler hver måned, ikke er en del af ejendommens økonomi i næsten lige så høj grad, som når der er tale om offentlige midler i en ejen-

dom. Den andel, huslejen udgør, dækker jo lån og andre udgifter plus nogen profit, så der skulle være al mulig grund til, at lejerne fik medbestemmelsesret over den slags ejendomme, der er tale om her.

Jeg var glad for ministerens bemærkninger om konsulentordningen. Jeg tror, at vi kan komme igennem her.

Må jeg så sige, at vort boligbyggeri er ved at være i en katastrofesituation. Nok er der nogenlunde god beskæftigelse inden for boligområdet, men kendsgerningen er, at når de nuværende arbejder er færdiggjort, er der ingen nye arbejdspladser, der venter. Igangsættelsen af nyt byggeri, både i udlejningssektoren og i parcelhussektoren, er gået i stå, og hermed er udsigterne for en løsning af vore boligproblemer meget mørke.

Jeg så, at statsministeren i den nye turistfilm af Klaus Rifbjerg havde udtalt, at der ikke egentlig var nogen bolignød i Danmark. Når statsministeren har denne fejlagtige information, kan man måske bedre forstå den kyniske holdning, man indtager med hensyn til penge til boligbyggeri i de kommende år. Jeg tror, at mange i boligsektoren vil kunne gøre statsministeren opmærksom på, at vi har bolignød i dette land.

Boligministeren har fremsat sit forslag om en rentelåneordning, en ordning, der skal afløse rentesikringsordningen og klare nogle af de overgangsvanskeligheder, der vil opstå. Socialdemokraterne er naturligvis villige til at se på andre løsninger end den nuværende rentesikringsordning, men jeg vil understrege, at det må være løsninger, der afhjælper vanskelighederne, og det mener vi ikke ministerens forslag gør.

De tre første år virker ministerens forslag på samme måde som den nuværende ordning. De næste tre år indebærer forslaget den samme ulempe som den nuværende ordning, nemlig at den er belastet af regeringens rentepolitik, netop det, socialdemokraterne har stillet forslag om at ændre. Endelig er ministerens forslag behæftet med den meget alvorlige fejl, at det bryder med det hidtidige princip om statstilskud. Ministeren foreslår, at pengene skal betales tilbage til staten — altså en yderligere fordyrelse af nybyggeriet, som vi ikke kan medvirke til.

Denne del af regeringens forslag er et tydeligt udtryk for borgerlig boligpolitik og